

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Uzina Mecanică „Artmet” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 24 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Uzina Mecanică „Artmet” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului tacit de a furniza informația solicitată, obligarea Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” de a furniza informația solicitată, încasarea prejudiciului moral și taxa de stat,

c o n s t a t ă:

La data de 14 februarie 2014, Uzina Mecanică „Artmet” SA s-a adresat initial cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, în ordinea contenciosului administrativ, solicitînd recunoașterea ilegală a refuzului tacit al pîrîtului, obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată prin cererea din 18 decembrie 2013, încasarea prejudiciului moral în sumă de 200000 lei și taxa de stat în beneficiul statului.

Prin încheierea din 19 februarie 2014 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Uzina Mecanică „Artmet” SA a fost restituită din motiv că cererea este semnată de o persoană neîmputemică.

La data de 11 martie 2014, Uzina Mecanică „Artmet” SA a declarat recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2014 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Concomitent, la data de 04 martie 2014, Uzina Mecanică „Artmet” SA depune o cerere de chemare în judecată analogică împotriva ÎS “Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” privind recunoașterea ilegală a refuzului tacit a administrației ÎS “Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” de a furniza Uzinei Mecanice „Artmet” SA informația solicitată, referitor la petrecerea concursului public anunțat și publicat în Monitorul Oficial al R. Moldova nr.238-242 din 25 octombrie 2013, pentru achiziționarea sistemului de confecționare și eliberare automatizată a plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport.

Prin decizia din 08 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul declarat de Uzina Mecanică „Artmet” SA și s-a casat încheierea din 19 februarie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău și restituită pricina în aceeași instanță de judecată.

Prin încheierea din 12 noiembrie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Uzina Mecanică „Artmet” SA împotriva ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului tacit de a furniza informația solicitată, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, înregistrată la data de 14 februarie 2014, a fost scoasă de pe rol, din motiv că în procedura instanței de judecată erau două cauze analogice.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că în procedura judecătorei Rîșcani mun.Chișinău se află acțiunea depusă de Uzina Mecanică „Artmet” SA împotriva ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” privind anularea concursului pentru achiziționarea sistemului de confecționare și eliberare automatizată a plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport, anunțat de pîrît și publicat în Monitorul Oficial al R.Moldova nr.238-242 din 25 octombrie 2013, în partea ce ține de confecționarea și fabricarea tuturor tipurilor de numere de înmatriculare pentru mijloacele de transport.

Menționează că, suportul legal al pretențiilor înaintate constituie Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.1229 din 13 noiembrie 2001, prin care Uzina Mecanică „Artmet” SA, selectată anterior prin concurs, a fost desemnată în calitate de producător unic și livrare a tuturor tipurilor de numere de înmatriculare pentru mijloacele de transport, iar această Hotărîre de Guvern este valabilă și în prezent.

Susține că, în scopul executării acestei Hotărîri, Uzina Mecanică „Artmet” SA a investit și a suportat cheltuieli financiare enorme pentru procurarea utilajelor performante și implementarea tehnologiilor avansate care asigură semnele necesare de protecție pentru identificarea și excluderea din circulație a numerelor de înmatriculare confecționate ilicit, conform cerințelor Standardului SM-122 din 10 ianuarie 1996.

Prin scrisoarea nr.01/3023 din 25 noiembrie 2013, administrația Uzinei Mecanice „Artmet” SA a fost informată de către conducerea ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, despre clauza contractuală prevăzută la punctul 8.2 din Contractul de antrepriză nr.151 din 26 martie 2010, modificată prin Acordul Adițional nr. 18Q/1 din 19 aprilie 2010 privind expirarea termenului contractului și a tuturor efectelor juridice între părți la 31 decembrie 2013.

Relatează că, la data de 18 decembrie 2013 a depus o cerere la ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, prin care a solicitat furnizarea informației concrete referitor petrecerea concursului public anunțat în Monitorul Oficial al R.Moldova nr.238-242 din 25 octombrie 2013 pentru achiziționarea sistemului de confecționare și eliberare automatizată a plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport, anunțat de pîrît și publicat în Monitorul Oficial al R.Moldova nr.238- 242 din 25 octombrie 2013, în partea ce ține de confecționarea și fabricarea tuturor tipurilor de numere de înmatriculare pentru mijloacele de transport. Informația solicitată ține de faptul dacă acest concurs a fost petrecut, despre rezultatele concursului dacă acesta a fost petrecut, inclusiv cine este

cîştigătorul lui și care acte au fost întocmite în urma petrecerii concursului public anunțat.

Notează că, această informație îi este necesară, deoarece se află în raporturi contractuale economice cu ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” și în prezent au apărut un șir de rapoarte litigioase care se află în procedura instanțelor de judecată, iar concursul anunțat se reflectă la activitatea economico-financiară a sa.

Prin hotărîrea din 18 decembrie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Uzina Mecanică „Artmet” SA, s-a recunoscut ilegal refuzul tacit a pîrîtului de a furniza informația solicitată prin cererea din 18 decembrie 2013, s-a obligat pîrîtul de a furniza informația solicitată. În rest, acțiunea fost respinsă.

Prin decizia din 24 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărîrea din 18 decembrie 2014 a judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărîre de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Uzina Mecanică „Artmet” SA.

La data de 18 noiembrie 2015, Uzina Mecanică „Artmet” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 24 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, emisă contrar prevederilor art.239 Cod de procedură civilă, deoarece concluzia instanței de apel rezultă din aprecierea greșită a probelor și aplicarea incorectă, abuzivă și arbitrară a normelor de drept material și procedural.

Susține că, instanța de apel și-a depășit atribuțiile acordate în temeiul prevederilor art.385 alin.(1) lit.c) Cod de procedură civilă, deoarece a casat integral hotărîrea primei instanțe, inclusiv și în partea respingerii cerinței încasării prejudiciului moral în sumă de 200000 lei și a taxei de stat, cu toate că hotărîrea în această parte nu a fost contestată de părți și participanții la proces, iar prin neapelare a devenit irevocabilă în această parte.

Menționează că, instanța de apel în dispozitiv nu s-a expus asupra tuturor capetelor de cerere și anume a respins acțiunea doar în partea recunoașterii ca ilegal refuzul tacit a administrației ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” de a furniza Uzinei Mecanice „Artmet” SA informația solicitată prin cererea din 18 decembrie 2013, însă în partea obligării administrației ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” să furnizeze Uzinei Mecanice „Artmet” SA informația solicitată prin cererea din 18 decembrie 2013 a omis să se expună.

Relatează că, instanța de apel a interpretat greșit prevederile art.5 alin.(2) lit.c) al Legii cu privire la informație, nr.982-XIV din 11 mai 2000, arbitrar ajungînd la concluzia, că ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” nu-i poate fi atribuită calitatea de furnizor de informație, deoarece informația solicitată nu are caracter oficial.

Invocă recurentul că speței date îi este aplicabil art.2 al Legii contenciosului administrativ, nr.793 din 10 februarie 2000, care reglementează semnificația unor termeni și anume, că în sensul prezentei legi autoritate publică este orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau print-un act administrativ normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Sânt asimilate autorităților publice în sensul prezentei legi persoanele de drept privat care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public. În opinia sa, ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public, deoarece exercită atribuții de putere publică și utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public, adică serviciile sale prestate tuturor persoanelor fizice și juridice din R.Moldova sânt de interes public.

Conform art.6 al Legii cu privire la informație, nr.982 din 11 mai 2000, informații oficiale sânt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. Drept documente purtătoare de informații sânt considerate: oricare din următoarele (sau o parte din acestea): orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; o hartă, un plan, un desen, o fotografie; orice hârtie sau alt material pe care sânt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic.

Consideră că, instanța de apel a ignorat aceste prevederi imperative ale legii aplicabile speței date și nu le-a aplicat intenționat.

Remarcă că, instanța de apel la soluționarea prezentului litigiu de contencios administrativ, în opinia sa, reglementat de Legea contenciosului administrativ și Legea cu privire la informație, a aplicat Legea privind achizițiile publice, nr.96 din 13 aprilie 2007, care nu reglementează raportul juridic litigios invocat și nu are incidență asupra situației litigioase apărute, deoarece în speța nu se contestă propriu zis petrecerea concursului public, anunțat în Monitorul Oficial al R.Moldova Nr.238-242 din 25.10.2013.

Indică că, instanța de apel a ajuns la o concluzie contradictorie, că intimatul confundă o tangență între concursul anunțat de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” cu procedurile și reglementările Legii privind achizițiile publice, nr.96 din 13 aprilie 2007, fără a face careva diferențe. Circumstanțe, ce în opinia recurentului, denotă că instanța de apel a aplicat speței date o lege, care nu trebuia să fie aplicată,

Precizează că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.art.10 și 11 al Legii cu privire la informație, deoarece arbitrar a dedus, că informațiile solicitate nu au caracterul informațiilor oficiale, iar solicitarea furnizării acesteia nu poate fi întemeiată pe prevederile Legii privind accesul la informație, nr.982 din 11 mai 2000.

În consecință, reiterează că instanța de apel a ignorat normele dreptului material invocate în sprijinul pretențiilor sale, cât și înscrisurile prezentate, iar aceasta contravine jurisprudenței CEDO, deoarece de fapt îngrădește accesul liber la justiție și încalcă dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 din CEDO.

Indică că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele prezentate în instanța de contencios administrativ și a comis erori de drept, care încalcă drepturile și libertățile sale, încălcări care în cumul au dus la soluționarea greșită a pricinii date.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 24 septembrie 2015, iar Uzina Mecanică „Artmet” SA a declarat recurs la data de 18 noiembrie 2015, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 27 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Uzina Mecanică „Artmet” Societate pe Acțiuni și va casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept, să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 4 alin.(1) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Conform art. 5 alin.(2) lit.c) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sînt persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale.

Conform art. 6 al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, în sensul prezentei legi, informații oficiale sînt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept. În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informații sînt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hîrtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hîrtie sau alt material pe care sînt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete,

imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat.

Conform art. 10 al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngreunat decât în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Conform art. 11 alin.(1) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat: 1) să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; 2) să garanteze liberul acces la informație; 3) să respecte limitările accesului la informație, prevăzute de legislație, în scopul protejării informației confidențiale, vieții private a persoanei și securității naționale; 4) să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege; 5) să dea publicității propriile acte adoptate în conformitate cu legea; 6) să păstreze, în termenele stabilite de lege, propriile acte, actele instituțiilor, ale căror succesoare sînt, actele ce stabilesc statutul lor juridic; 7) să asigure protejarea informațiilor ce se află la dispoziția sa de accesul, distrugerea sau modificarea nesancționate; 8) să mențină informațiile, documentele aflate la dispoziția sa, în formă actualizată; 9) să difuzeze de urgență pentru publicul larg informația care i-a devenit cunoscută în cadrul propriei activități, dacă această informație: a) poate preîntîmpina sau diminua pericolul pentru viața și sănătatea oamenilor; b) poate preîntîmpina sau diminua pericolul producerii unor prejudicii de orice natură; c) poate opri răspîndirea informației neveridice sau diminua consecințele negative ale răspîndirii acesteia; d) comportă o deosebită importanță socială.

Conform art. 12 alin.(1), (2) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, informațiile oficiale vor fi puse la dispoziția solicitanților în baza unei cereri scrise sau verbale. Cererea scrisă va conține: a) detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate (a unei părți sau unor părți ale acesteia); b) modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate; c) date de identificare ale solicitantului.

Conform art. 23 al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior

acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Rezultând din prevederile legale enunțate supra, precum și din dispozițiile art. 2 și art.3 ale Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele pricinii rezultă că în baza pct. 2 al Hotărârii Guvernului RM despre reglementarea unor probleme ce țin de evidența și documentarea mijloacelor de transport și conducătorilor de vehicule, nr. 1229 din 13 noiembrie 2001, s-a stabilit că Uzina Mecanică „Artmet” SA a Ministerului Industriei, selectată anterior prin concurs, va produce și va livra Ministerului Dezvoltării Informaționale toate tipurile de numere de înmatriculare pentru mijloacele de transport, în strictă conformitate cu cerințele Standardului SM-122 din 10 ianuarie 1996(f.d.8).

La data de 26 martie 2010, între Uzina Mecanică „Artmet” SA și ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 151 cu privire la fabricarea și livrarea plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport (f.d.9-11), conform căruia în pct.1.1 s-a convenit că producătorul Uzina Mecanică „Artmet” SA se folosește de dreptul exclusiv în fabricarea și livrarea plăcilor cu număr de înmatriculare pentru mijloacele de transport (f.d.9).

Totodată, Colegiul reține că pct. 8.1 al prezentului contract prevede că contractul intră în vigoare din momentul semnării lui de către ambele părți și expiră la 31 decembrie 2015 în condiția în care până la acea dată va fi realizată reciprocitatea acestui contract de către ambele părți (f.d.10 verso).

Conform pct. 8.2 al aceluiași contract s-a convenit dacă timp de 30 zile înainte de expirarea prezentului contract părțile nu au informat despre încetare contractului,

explicit indicat în formă scrisă și nu-l va transmite celeilalte părți contractate anterior termenului expirării contractului, termenul acestuia va fi prelungit încă pe perioada unui an calendaristic (f.d.10 verso).

Conform Acordului Adițional nr. 180/1 privind modificarea contractului nr. 151 din 26 martie 2010 cu privire la fabricarea și livrarea plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport, a fost modificat pct. 8.1 din contract și s-a stabilit că contractul expiră la 31 decembrie 2013 (f.d.12).

Din cererea Uzinei Mecanice „Artmet” SA rezultă că ÎS „CRIS „Registru”, prin demersul nr. 01/3023 din 25 noiembrie 2013, i-a înștiințat despre expirarea termenului contractului de antrepriză nr. 151 din 26 martie 2010 cu privire la fabricarea și livrarea plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport, încheiat pe un termen de 5 ani, care expiră la data de 31 decembrie 2013 (f.d.7).

Astfel, Uzina Mecanică „Artmet” SA, rezultând din prevederile Hotărârii Guvernului RM despre reglementarea unor probleme ce țin de evidența și documentarea mijloacelor de transport și conducătorilor de vehicule, nr. 1229 din 13 noiembrie 2001, la data de 17 decembrie 2013 (înregistrată la data de 18 decembrie 2013), s-a adresat, conform Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, cu cerere prin care a solicitat furnizarea informației concrete cu privire la concursul public, anunțat în Monitorul Oficial al RM, nr. 238-242 din 25 octombrie 2013, pentru achiziționarea sistemului de confecționare și eliberare automatizată a plăcilor de înmatriculare pentru mijloacele de transport și anume dacă acesta a fost petrecut, inclusiv cine este câștigătorul și care acte au fost întocmite în urma petrecerii concursului public (f.d.7).

Conform aceleași cereri, s-a specificat că necesitatea informației solicitate este dictată de faptul că Uzina Mecanică „Artmet” SA se află în raporturi contractuale cu ÎS „CRIS „Registru”, iar concursul anunțat afectează activitatea economico-financiară a întreprinderii, solicitând în acest sens și copiile actelor adoptate în urma acestui concurs public (f.d.7).

Tot aici, este de menționat că în contextul art.3 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

În condițiile legii, se consideră nesoluționare în termen legal a unei cereri refuzul nejustificat al unei autorități publice de a primi o cerere referitoare la un drept recunoscut de lege sau faptul de a nu răspunde persoanei în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de către autoritatea publică, dacă prin lege nu este prevăzut alt termen de soluționare a cererii. Refuzul de a elibera un certificat, o adeverință sau un oricare alt înscris, precum și refuzul de a furniza o informație sau de a asigura accesul liber la registrele publice aflate la dispoziția furnizorului de informație etc., de asemenea, sînt asimilate actului administrativ.

Deoarece Uzina Mecanică „Artmet” SA nu a primit răspuns la cererea sa, înregistrată la data de 18 decembrie 2013 în cancelaria ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” (f.d.7), la data de 14 februarie 2014, avînd la bază prevederile Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000 și ale Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, s-a adresat, în ordinea contenciosului administrativ, cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Centrul

Resurselor Informaționale de Stat Registru”, prin care a solicitat recunoașterea ilegală a refuzului tacit al pîrîtlui, obligarea pîrîtlui să furnizeze informația solicitată prin cererea din 18 decembrie 2013, încasarea prejudiciului moral în sumă de 200000 lei și taxa de stat în beneficiul statului (f.d.52-53).

Raportînd circumstanțele cauzei la normele de drept material enunțate supra, Colegiul consideră refuzul ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru” de a furniza reclamantului informația solicitată ca fiind unul tacit, fapt corect apreciat și de instanța de fond și în consecință, recunoscîndu-l ilegal cu obligarea pîrîtlui de a furniza informația solicitată.

La caz, Colegiul consideră greșită aprecierea instanței de apel precum că ÎS “CRIS “Registru” nu-i poate fi atribuită calitatea de furnizor de informație deoarece informația solicitată nu ar fi cu caracter oficial și speței nu ar fi aplicabile prevederile art. 5 alin.(2) lit.c) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000.

Colegiul remarcă prevederile art. 2 al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, conform cărora autoritate publică este orice structură organizatorică sau organ, instituite prin lege sau printr-un act administrativ normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Sînt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele de drept privat care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public, inclusiv persoanele care prestează servicii notariale.

La caz, Colegiul reține că ÎS “CRIS Registru” acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public, deoarece este împuternicită prin lege de a presta servicii publice persoanelor fizice și juridice, argument invocate și de recurent.

În acest sens, Colegiul menționează că rezultînd din prevederile art. 5 alin.(2) lit.c) al Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000, reiterate supra, ÎS “CRIS “Registru” face parte din categoria furnizorilor de informație.

De asemenea, Colegiul consideră greșită referirea instanței de apel la Legea privind achizițiile publice, nr. 96 din 13 aprilie 2007, deoarece însăși reclamantul nu contestă însăși desfășurarea concursului public, ci solicită informația referitor la faptul dacă concursul a fost petrecut, inclusiv cine este cîștigătorul și care acte au fost întocmite în urma petrecerii concursului public.

Astfel, aplicabile speței date sunt prevederile Legii privind accesul la informație, nr. 982 din 11 mai 2000 și ale Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, fapt corect apreciat și de instanța de fond.

Mai mult de atît, însăși instanța de apel concluzionează contradictoriu, invocînd că reclamantul ar confunda tangența între concursul desfășurat de ÎS “CRIS “Registru” și reglementările Legii privind achizițiile publice, în condițiile cînd reclamantul doar solicită informație, dar nicidecum nu contestă desfășurarea concursului public.

Tot aici, este de menționat că această tangență invocată de instanța de apel nu constituie decît poziția pîrîtlui, dar nicidecum a reclamantului, în condițiile cînd reclamantul invocă expres normele materiale pe care își întemeiază pretențiile, fără a face careva referiri la reglementările legale privind achizițiile publice.

Colegiul remarcă și practica judiciară uniformă, care îndeamnă instanțele de judecată la aplicarea corectă și unitară a dispozițiilor Legii privind accesul la informație, nr.982 din 11 mai 2000, prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și a prevederilor altor acte normative tangențiale cu tematica abordată. Sorgintea constituțională și convențională a dezideratului liberului acces la informație, ce rezultă din stipulațiile și spiritul art.32 și 34 din Constituție, precum și ale art.10 din Convenție, implică aplicabilitatea prioritară a acestor dispoziții în cazul în care actele normative interne sînt insuficient de clare sau contravin acestora (art.3 din Lege). Concomitent, soluționarea cazurilor are loc prin prisma jurisprudenței CEDO.

Dreptul de acces liber la informațiile oficiale constituie o varietate specifică a dreptului la petiționare, fapt ce rezultă din dispozițiile art.8 alin.(4) din Legea cu privire la petiționare. Rezultînd din caracterul special al Legii privind accesul la informație față de Legea cu privire la petiționare, iar sub aspectul procedural al examinării litigiilor, inclusiv față de Legea contenciosului administrativ, prevederile Legii speciale respective se vor completa, în cadrul aplicării, de dispozițiile celor două acte legislative enunțate, în măsura în care acestea nu contravin Legii speciale.

Astfel, Colegiul consideră greșită constatarea instanței de apel precum că informația solicitată nu cade sub incidență Legii privind accesul la informație și că reclamantul nu ar fi indicat o normă legală concretă, deoarece reclamantul invocă expres prevederile Legii privind accesul la informație și Legea contenciosului administrativ.

Colegiul apreciază ca fiind eronată concluzia instanței de apel precum că reclamantul nu ar fi participat la concursul anunțat și nu este în drept de a solicita informația privind achizițiile, deoarece reclamantul nu solicită careva informații referitor la achiziții, doar informații ce țin de faptul dacă concursul a avut loc, inclusiv cine este cîștigătorul și care acte au fost întocmite în urma petrecerii concursului public.

Prin urmare, informația solicitată nu obligă agentul economic de a fi participant la concurs.

Cu referire la cerința de repararea a prejudiciului moral în mărime de 200000 lei, Colegiul consideră corectă concluzia instanței de fond referitor la netemeinicia acesteia.

Conform art. 24 al Legii privind accesul la informație, nr.982 din 11 mai 2000, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntîrziată a cererii solicitantului.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de

familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În speță, reclamantul la înaintarea acțiunii a fost scutit de la plata taxei de stat, rezultînd din prevederile art. 16 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000.

În acest sens, Colegiul reiterează și prevederile art. 85 alin (1) lit. i) Cod de procedură civilă, de taxa de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc autoritățile publice centrale, organele centrale de specialitate ale administrației publice, Curtea de Conturi și organele subordonate lor, finanțate de la bugetul de stat, precum și autoritățile administrației publice locale – la înaintarea acțiunilor și la contestarea hotărîrilor instanțelor judecătorești, inclusiv în cauzele examinate în procedură de contencios administrativ, indiferent de calitatea lor procesuală.

În contextul normei precitate rezultă că pîrîtul ÎS,,CRIS “Registru” este scutit de la plata taxei de stat.

Astfel, Colegiul constată că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, apreciind greșit circumstanțele de fapt, iar hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate și menținerea în vigoare a hotărîrii primei instanțe.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Uzina Mecanică „Artmet” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 24 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Uzina Mecanică „Artmet” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor

Informaționale de Stat “Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului tacit de a furniza informația solicitată, obligarea Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat “Registru” de a furniza informația solicitată, încasarea prejudiciului moral și taxa de stat, cu menținerea hotărârii din 18 decembrie 2014 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală